

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter de gældende Refusionsregler fordeles Kommunernes Udgifter til Kommnehjælp og Fattighjælp saaledes, at $\frac{3}{10}$ afholdes af Opholdskommunen og $\frac{3}{10}$ af den fælleskommunale Udligningsfond, medens $\frac{4}{10}$ anmeldes og fordeles efter Reglerne om mellemkommunal Refusion, jfr. Forsorgslovens §§ 75—78.

Under Forhandlingerne i det af Regeringen nedsatte Udvalg om Ændringer i den sociale Lovgivning er det gjort gældende, at den Omstændighed, at Opholdskommunen faar mellemkommunal Refusion for $\frac{4}{10}$ af sine Understøttelsesudgifter, kan have en uheldig Indflydelse paa Kommunernes Interesse i at sætte Arbejde i Gang i Stedet for at udbetale Understøttelse. Der er herved henvist til, at en Forøgelse af Beskæftigelsen i en Kommune, hvorved der gives Arbejde til Personer, der ellers vilde være henvist til at oppebære Understøttelse, som Hovedregel ikke vil medføre en tilsvarende økonomisk Lettelse for Kommunen; saafremt de øvrige Kommuner ikke i tilsvarende Grad nedbringer deres Understøttelsesudgifter, vil nemlig den enkelte Kommunes Tilsvær til det mellemkommunale Refusionsforbund stort set blive uforandret, medens det Beløb, den anmelder til Refusionsforbundet, falder i samme Forhold, som Understøttelsesudgiften gaar ned.

Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af en Ændring af Lovgivningen paa det heromhandlede Omraade er under Overvejelse i den af Regeringen nedsatte Skattekommission af 1937. Disse Overvejelser er det Regeringens Hensigt at søge bragt til Afslutning saa betids, at en ny Ordning skulde kunne gennemføres med Virkning fra 1. April 1943. Man har herefter ikke ment paa nærværende Tidspunkt at kunne foreslaa en Ændring i Refusionsordningen af permanent Karakter. Under Hensyn til den forhaandenværende Beskæftigelsessituation har man derimod i Overensstemmelse med en fra Udvalget om Ændringer i den sociale Lovgivning modtagen Indstilling ment at maatte stille Forslag om visse Ændringer for saa vidt angaar Kommunernes Adgang til Refusion af Udgifter til Kommune- og Fattighjælp i Regnskabsaaret 1. April 1942 til 31. Marts 1943. For saa vidt Overvejelserne angaaende en permanent

Ændring i Refusionsordningen ikke tilendebringes saa betids, at Forslag til en saadan Ordning kan gennemføres med Virkning fra 1. April 1943, vil Regeringen inden Udgangen af Marts 1943 for Rigsdagen forelægge Forslag om en fortsat midlertidig Ordning.

Den fornævnte uheldige Virkning af den gældende Refusionsordning, at en Kommune, til Trods for at den nedbringer sine Understøttelsesudgifter gennem Iværksættelse af Arbejde, vil kunne risikere at skulle tilsvare et væsentlig uforandret Beløb til Refusionsforbundet, vil selvsagt formindskes i samme Omfang, som man overfører den Andel af Udgifterne, der er Genstand for mellemkommunal Refusion, til Kommunerne selv. Paa den anden Side vil en saadan Forøgelse af Opholdskommunens Andel af Udgifterne betyde en forøget Byrde for de Kommuner, der paa Grund af store Understøttelsesudgifter efter de gældende Regler modtager mere fra Refusionsforbundet, end de tilsvarer, og det maa endvidere tages i Betragtning, at i det Omfang, hvori Kommunerne maatte nedbringe Understøttelsesudgifterne ved Iværksættelse af Arbejder, vil deres Budget blive belastet med Udgifter hertil. Man har derfor tilstræbt en Ordning, hvorved man gennem Forøgelse af Opholdskommunens Andel af Udgifterne søger at give Kommunerne en Tilskyndelse til at nedbringe Understøttelsesudgifterne ved at forøge Beskæftigelsen indenfor Kommunen samtidig med, at man i saa vidt Omfang som muligt begrænser de økonomiske Byrder, som en saadan Ændring af Refusionsreglerne eller Iværksættelse af Arbejder maatte medføre for en Række Kommuner.

Under Hensyn til den almindelige Interesse, som Kommunerne, uanset den Merudgift, som en Iværksættelse af Arbejde medfører i Forhold til Udgiften ved Ydelse af Understøttelse, i Almindelighed maa forudsættes at have i at erstatte Understøttelse med Arbejde, har man ment, at der gennem en Overførelse af de $\frac{4}{10}$ af Understøttelsesudgifterne, som Kommunerne efter den gældende Refusionsordning kan anmelde til mellemkommunal Refusion, til Opholdskommunen — saaledes at Kommunerne kommer til at bære $\frac{7}{10}$ af Ud-